

מדינת ישראל

ועדות המשמעת – משרד הבריאות בירושלים

תיק בד"מ 5/2/25

תאריך: 15.6.2025

ועדה מיוחדת לפי סעיף 44א לפקודת הרופאים [נוסח חדש] תשל"ז-1976

ד"ר יוסף בר	-יו"ר נציג המנהל הכללי
פרופ' עידו בן עמי	-נציג הסתדרות הרופאים
עו"ד יגאל חיות	-נציג היועצת המשפטית לממשלה

המבקש: המשנה למנהל הכללי משרד הבריאות

באמצעות: עו"ד תומר דגני חנית

מייל: tvia.mishmaat@MOH.GOV.IL

נגד

המשיב: ד"ר דוד בידר ד"ר XXXXXXXXXX

המלצת הוועדה לפי סעיף 44א לפקודת הרופאים [נוסח חדש] התשל"ז – 1076

1. בתאריך 23.5.2025 הגיש התובע עו"ד דגני – חנית, בכ' המבקש, בקשה לפי סעיף 44א לפקודה להתליית רישיונם של המשיבים.
2. הבקשה נסמכת על כתב אישום שהוגש נגד המשיבים בבית משפט השלום בתל-אביב יפו בתאריך 9.2.2025.
3. בתאריך 25.5.2025 מינה המשנה למנהל הכללי, ד"ר ספי מנדלוביץ את החתומים מטה כחברי הוועדה אשר תדון בבקשה לפי סעיף 44א לפקודה.

להלן עיקרי כתב האישום: (כתב האישום המלא מהווה חלק בלתי נפרד מהמלצת הוועדה)

מבוא:

1. הנאשמים 1 ו-2 הינם רופאים מומחים לגניקולוגיה ומילדות ובתקופה הרלבנטית לכתב האישום עסקו בפיריון והפריות מתרומות ביציות. במסגרת עיסוקם היו הנאשמים שותפים בחברת ל.ב. הפריה חוץ גופית בע"מ
 2. במהלך התקופה עסקו הנאשמים במשותף ביבוא ביציות מחו"ל לארץ עבור נשים שזקקו לתרומת ביציות כמפורט להלן:
 3. מרפאת BIRTH הינה מרפאה בעיר בטומי בגיאורגיה העוסקת בפיריון והפריה חוץ גופית.
 4. החל משנת 2022 ועד ליום 18.3.24 (להלן: "התקופה"), המטופלות אשר נזקקו לתרומת ביציות קיבלו ביציות ממרפאת BIRTH בתיווך הנאשמים תמורת תשלום.
 5. במהלך התקופה בוצעו הליכי תרומת ביציות במרפאת BIRTH ולאחר שהופרו הן יובאו לארץ עבור מטופלות של הנאשמים באופן הבא:
-
- א. תורמות הביציות עברו הליך בירור רפואי וסוציאלי במרפאת BIRTH לרבות בדיקות רפואיות כלליות...וגנטיות.
 - ב. משתורמת נמצאה מתאימה לתרומת ביציות נערך מסמך נוסף נושא נתונים כלליים אחרים. כל תורמת מזוהה באמצעות מספר.
 - ג. במקביל כל מטופלת שזקקה לתרומת ביציות, נקשרו החברות הייעודיות, ושלמו לנאשמים תשלומים שנדרשו.
 - ד. תמורת תשלום נוסף ניתנה למטופלות אפשרות לבחור את התורמת.
 - ה. התורמות עברו טיפול להשראת ביוץ. לאחר מכן התבצע הליך שאיבת הביציות מהתורמות במעבדת BIRTH.
 - ו. לצורך הפריית הביציות מרפאת לב והנאשמים, בעצמם או באמצעות אחרים, הועברו למרפאת BIRTH זרע של בן זוגן של המטופלות או של תורם זרע.
 - ז. העוברים הוחזרו לרחמה של כל מטופלת במרפאת BIRTH או לחילופין העוברים יובאו לארץ על ידי אחד הנאשמים או אחר מטעמם והוחזרו לרחמה של המטופלת בישראל.

אישום ראשון – הפצת מחלת המופיליה (נגד נאשמים 1 ו-3)

(ההדגשים לא במקור: י. ח)

1. בספטמבר 2022 החלה תורמת 119 בהליך מתן תרומת ביציות במרפאת BIRTH, במסגרתו נערכו לה בדיקות רפואיות. קודם ליום 16.12.22 נלקחו מהתורמת דגימות דם לצורך ביצוע בדיקה גנטית מורחבת הכוללת בדיקת קיומן של 427 נשאות גנטיות אפשריות. הדגימה העברה למעבדה בטיביליסי ומשם למעבדה F.G בארצות הברית.

2. ביום 29.12.22 נערך במעבדת F.G דו"ח בדיקה גנטית של תורמת 119 אשר קבע כי התורמת נשאית של מחלת ההמופיליה B ופורטו שם מאפייני המחלה ותסמיניה הקשים והסיכויים של העוברים לחלות בה.

3. הדו"ח הגנטי הועבר למרפאת BIRTH.

4. ביום 21.12.22 ועוד בטרם התקבל הדו"ח הגנטי במרפאת BIRTH בוצעה שאיבת ביציות של תורמת 119 והפרו בזרע עבור מטופלת א.א ו-י.ז למרות שהן לא בחרו בתורמת 119 אלא בתורמות אחרות, וזאת ללא ידיעתן וללא הסכמתן והעוברים הובאו לארץ.

5. בהמשך, ולאחר קבלת הדו"ח הגנטי בוצעה שאיבה נוספת לתורמת 119. הביציות הוקצו ל-4 מטופלות, אך נוצרו עוברים לשתי מטופלות בלבד - ד.ש ו- ד.ב. העוברים יובאו לארץ.

6. מטופלת ד.ש :

ד.ש הייתה מטופלת של נאשם 3 ונזקקה לתרומת ביציות.

ביום 6.3.23 ולאחר שהעוברים הגיעו לארץ, קיבל נאשם 3 את הדו"ח הגנטי והעביר אותו לד.ש מבלי להפנות את תשומת ליבה לתוכנו החריג.

ד.ש העבירה את הדו"ח הגנטי ליועץ גנטי וקיבלה תשובה לפיה התורמת נשאית לגן הגורם מחלה משמעותית בבנם. ביום 8.2.23 העבירה ד.ש לנאשם 3 את התשובה כלשונה.

בהמשך כך יידע נאשם 3 את מנהל מרפאת BIRTH בנוגע לנשאות למחלת ההמופיליה, הזהיר אותו שלא להציע למטופלות את תורמת 119. יחד עם זאת נמנע נאשם 3 מלהודיע על כך לנאשמים 1 ו-2, לבתי חולים אשר קיבלו ביציות מופרות מתורמת 119 וכן לא הודיע למטופלות שקיבלו תרומת ביציות מתורמת 119. במקביל, באותו יום שלח **נאשם 1** למנהל יחידת IVF בבית החולים אסותא מייל בו כתב **בכזב** כי לתורמת של ד.ש אין נשאות. מטופלת א.א :

א.א הייתה מטופלת של נאשם 1 ונזקקה לתרומת ביציות.

קודם לשאיבה הראשונה בחרה א.א שתי תורמות אפשריות שמספרן 124 ו-108.

לאחר שאיבת הביציות מתורמת 119 ביום 21.12.22, הופרו הביציות במנת תורם זרע של א.א ללא ידיעתה וללא הסכמתה ונוצרו 2 עוברים נגועים אשר יובאו לארץ והועברו לבית החולים אסותא.

לאחר הגעת העוברים לארץ הבחינה א.א במסמכים כי תורמת 119 לא נבחרה על ידה ואינה מוכרת לה, ולכן פנתה לנאשם 1 לצורך קבלת פרטים נוספים אודות התורמת.

ביום 11.1.23 במהלך שיחה טלפונית טען נאשם 1 **בכזב** בפני א.א כי עיין בדו"ח הגנטי וזאת על אף שבאותה עת הדו"ח לא הגיע למרפאת BIRTH וטען **בכזב** כי הבדיקות הגנטיות של תורמת 119 הינן תקינות באומרו " היא בדוקה בפאנל המורחב, הכול בסדר...הגנטיקה שלה בסדר".

א.א לא הייתה שבעת רצון מדברי נאשם 1 אך הסכימה לקבל את העוברים שנוצרו מתרומת הביציות של תורמת 119.

ביום 23.1.23 התקבל במרפאת BIRTH הדו"ח הגנטי הרחב של תורמת 119 בו נכתב כי התורמת נשאית של מחלת ההמופיליה. על אף זאת נאשם 1 **לא הודיע** ל א.א על הנישאות להמופיליה ולא העביר לה את הדו"ח הגנטי.

ביום 7.2.23 בוצעה החזרה של אחד העוברים הנגועים בבית החולים אסותא, אך א.א לא הרתה מהחזרה זו.

ביום 15.2.23 הודיעה א.א לנאשם 1 כי החזרת העוברים תתבצע ע"י רופא אחר. ביום 20.3.23 בוצע הליך החזרת עוברים נוסף ל א.א בבית החולים אסותא אשר הביא להריונה.

ביום 8.4.23 קיבל נאשם 1 את הדו"ח הגנטי אך **נמנע** להעבירו ל א.א.

ביום 19.4.24 הודיעה א.א לנאשם 1 על הריונה ובקשה לקבל את הדו"ח הגנטי של התורמת. בעקבות זאת העביר נאשם 1 את הדו"ח ל א.א **מבלי** לשוחח אתה על תוכנו החריג **ומבלי** להפנות את תשומת ליבה לנשאות של תורמת 119.

בעקבות תוכנו של הדו"ח הגנטי פנתה א.א לייעוץ גנטי בבית חולים איכילוב ל ד"ר רכס וזו פנתה לנאשם 1 ואמר לו כי התורמת הינה נשאית המופיליה על כל השלכות המחלה על הבנים וביקשה ממנו דגימת DNA של התורמת.

בנוסף פנתה ד"ר שדן ללזרי מהמכון הארצי להמופיליה לנאשם 1 וביקשה ממנו לקבל דגימת דם טרייה של תורמת 119. בנוסף באת כוחה של א.א פנתה לנאשם 1 בבקשה דומה, ואולם הנאשם **לא העביר** את דגימות הדם.

ביום 30.5.23 נאלצה א.א. לעבור הליך פולשני של דיקור שליה אשר יש בו כדי לסכן את ההיריון. בבדוקה נמצא כי העובר נשא של מחלת ההמופיליה. א.א. החליטה שלא לסיים את ההיריון ונולדה לה תינוקת של נשאת המחלה.

מטופלת י. ז.:

ביום 14.2.22 בחרה י. ז. שלוש תורמות אפשריות – 041,090,062.

לאחר שאיבת הביציות מתורמת 119, הופרו הביציות של התורמת בזרע של בן זוגה של י. ז., ללא ידיעתה וללא הסכמתה ונוצרו 5 עוברים שיובאו לארץ.

בימים 6.3.23 ו- 6.2.23 ביצע נאשם 1 הליך של החזרת העוברים לרחם של י. ז. בבית החולים אסותא מבלי לידע אותה כי התורמת אינה תורמת שנבחרה על ידה. י. ז. לא הרתה מהחזרות אלו.

ביום 23?5?8 לאחר שעניין בדוח הגנטי של תורמת 119 ולאחר שד"ר רכס הפנתה את תשומת ליבו לסיכון שבמחלת ההמופיליה, ביצע נאשם 1 החזרת עובר נוספת ל י. ז. שנוצר מביצית של תורמת 119 והיה חשש כי הוא נשא של המחלה. בעקבות החזרה זו הרתה י. ז. ונשאה ברחמה עובר זכר חולה במחלת ההמופיליה, ללא ידיעתה.

נאשם 1 נמנע מלהודיע ל י. ז. כי ישנו חשש שהעובר שהיא נושאת ברחמה עלול להיות נשא או חולה במחלת ההמופיליה.

לאחר למעלה מחודשיים ביום 21.7.23 יצר נאשם 1 קשר עם י. ז. וברר עמה האם היא בהריון. משנענה בחיוב, הודיע נאשם 1 ל י. ז. כי התורמת בעלת נשיאות להמופיליה וטען בכזב כי רק כעת קיבל את הדו"ח הגנטי.

בהמשך פנה בן זוגה של י. ז. אל נאשם 1 בבקשה לקבל את הדו"ח הגנטי של התורמת, אך נאשם 1 סרב לעשות זאת, אלא רק ביום 20.8.23.

בעקבות האמור נאלצה י. ז. לבצע בדיקת מי שפיר, ולאחריה התברר לה כי העובר חולה במחלת ההמופיליה. לאור תוצאות הבדיקה הומת העובר וי. ז. עברה הליך של לידת העובר המומת.

הטעיית משרד הבריאות ושיבוש מהלכי משפט:

34. ביום 6/7/23 הגישו א.א. ו.ד.ש. תלונות למשרד הבריאות. ביום 9/7/23 פנה נציב קבילות הציבור למקצועות רפואיים אל נאשם 1 וביקש את התייחסותו לתלונת א.א., כמו כן ביקש לקבל את רשימת הנתרמות מתורמת. 119

35. ביום 10/7/23 השיב נאשם 1 לנציב קבילות הציבור למקצועות רפואיים במכתב הכולל פרטים **כוזבים** אודות השתלשלות העניינים. במכתב טען **בכוזב** כי א.א. בחרה בתורמת 119 כי היא לקחה דגימת דם של התורמת וביצעה בעצמה בדיקה גנטית רחבה לתורמת. כמו כן, טען **בכוזב** כי א.א. ביצעה החזרה אצל רופא אחר מבלי שהודיעה לו, וכי ביצעה את הבדיקות הרחבות לפני ההחזרה והרופא שלה ידע על כך.

36. ביום 23/7/23 נערך בירור טלפוני עם נאשם 1 מטעם משרד הבריאות, במהלכו טען **נאשם 1 בכוזב** כי תורמת 119 עברה שאיבה אחת בלבד שחולקה לשתי נשים, וכי לא היו נתרמות נוספת, על אף שהייתה לתורמת 119 שאיבה נוספת והביציות ניתנו לנתרמות נוספות. לאור הצהרתו של נאשם, 1 לא יידע משרד הבריאות את הנתרמות הנוספות על החשד כי עובריהם נגועים במחלת ההמופיליה.

37. ביום, 26/7/23 לבקשת נאשם, 1 ערכה מרפאת BIRTH מכתב **כוזב** לפיו הדו"ח הגנטי המורחב התקבל מהמרפאה הגנטית ביום. 19/4/23

38. במסגרת בירור שנערך בבית החולים אסותא רמת החייל, פנה נאשם 1 ביום 26/7/23 או בסמוך לכך, לבית החולים בכתב וטען **בכוזב** כי תורמת הביציות של א.א. נבחרה על ידה, כי היא הסתפקה במתכונת מצומצמת של בדיקות גנטיות, וכי רק במאי, 2023 לאחר פנייתה של א.א. באפריל, 2023 התקבלו תוצאות בדיקת הפאנל המורחב של התורמת. עוד טען **בכוזב** במכתב, כי התוודע לטענותיה של א.א. רק לאחר תלונתה למשרד הבריאות, זאת בעוד שהיו פניות קודמות על ידי ד"ר רכס ועל ידי ד"ר ללזרי-קרבאסי. בנוסף, ביום 2/8/23 פנה נאשם 1 לד"ר בלה עזריה מבית החולים אסותא וטען **בכוזב** כי א.א. הייתה מודעת לכך שהתורמת לא נבדקה בסקר מורחב, אלא 27 בדיקות בלבד.

39. לאור האירועים המפורטים לעיל, ביום 7/1/24 החליט משרד הבריאות שלא לחדש את האישור של מרפאת BIRTH ליבוא ביציות ומסר על כך הודעה למנהלי יחידות IVF בעקבות זאת, ובמטרה להביא לחידוש ההכרה במרפאה, ביום, 20/2/24 פנה

נאשם 1 למנהל יחידת IVF באסותא רמת החייל לד"ר טל שביט וביקש ממנו כי יפנה למשרד הבריאות בבקשה לאשר את מרפאת BRITT. נאשם 1 טען **בכזב** בפני שביט כי א.א. בחרה את תורמת 119 עוד טען כי התורמת 119 תרמה רק לשתי מטופלות ביודעו כי נשאבו ביציות נוספות הופרו עברו מטופלות נוספות.

40. ביום 9/2/24 פנה נאשם 1 בכתב לנציב קבילות הציבור למקצועות רפואיים בבקשה להכיר במרפאת BIRTH במכתבו טען **בכזב** כי א.א. קיבלה מבחנת דם לצורך בדיקה נרחבת, וכי היא לא חזרה אליו עם תוצאות בדיקות הדם לצורך קבלת תוכנית להחזרת עוברים כפי שסוכם איתה, אלא פנתה לרופא אחר.

41. ביום 18/3/24 נחקר נאשם 1 במשטרת ישראל ביחידת הונאה תל-אביב בנוגע לתלונת המטופלות א.א. ו.י.ז. נאשם 1 טען **בכזב** בחקירתו כי א.א. בחרה את התורמת 119 ובינואר 2023 קיבלה מבחנת דם של התורמת לצורך בדיקה גנטית, זאת על אף שא.א. לא בחרה את התורמת 119 ולא קיבלה מבחנת דם. כמו כן, טען **בכזב** כי בשלב מאוחר יותר היא פנתה ישירות למרפאת BIRTH וקיבלה את הדו"ח הגנטי המורחב וזאת ללא ידיעתו וכי הדו"ח לא נשלח אליו. עוד טען נאשם 1 **בכזב** כי לא ידע על תוצאות הדו"ח הגנטי המורחב אלא לאחר שהוגשה תלונה על ידי א.א. בסוף יוני 2023, וכל זאת בכוונה להכשיל את החקירה הפלילית.

42. במעשיהם, עשו נאשמים 1 ו 3 -מעשה העלול להפיץ מחלה שיש בה סכנת נפשות במזיד.

43. במעשים המפורטים לעיל, קיבל נאשם 1 במרמה את הסכמתה של א.א. לקבל עוברים מתורמת 119 ו גרם למטופלת י.ז. חבלה חמורה. כמו כן, נתן טיפול רפואי לא.א. ולי.ז. בדרך רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם.

44. במעשיו, ניסה נאשם 1 . לקבל במרמה את ההכרה של משרד הבריאות במרפאת BIRTH לביבוא עוברים לארץ וכן שיבש את החקירה הפלילית נגדו.

ב. הוראות החיקוק המיוחסות לנאשמים:

לנאשמים 1 ו 3 - מעשה העלול להפיץ מחלה במזיד – עבירה על סעיף 218 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז (1977) -להלן:

"חוק העונשין."

לנאשם 1 בלבד:

1. חבלה חמורה – עבירה על סעיף 333 לחוק העונשין.
2. מעשה פזיזות ורשלנות – עבירה על סעיף (7) 338 לחוק העונשין.
3. קבלת דבר במרמה – עבירה על סעיף 415 לחוק העונשין.
4. ניסיון לקבל דבר במרמה – עבירה על סעיף 415 ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.
5. שיבוש מהלכי משפט - לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

אישום שני – אחזקת עוברים והשתלת עוברים ללא רישיון (נגד נאשמים 1 ו 2 -)

א. העובדות:

1. עובדות המבוא מהוות חלק בלתי נפרד מאישום זה.
2. מרפאת לב אינה מחלקה מוכרת כהגדרתה בתקנות בריאות העם (הפריה חוץ גופית, תשמ"ז-1987 ואינה מעבדה רפואית רשומה לפי תקנות בריאות העם) (מעבדות רפואיות, תשל"ז. 1977 -
3. בתקופה שאינה ידועה למאשימה עובר ליום 31/3/24 ובסמוך לו, החזיקו נאשמים 1 ו 2 - במרפאת לב עוברים ללא רישיון, במכלים בתנאים שאינם תקינים, בחדר פתוח ונגיש לבאי המרפאה, ללא רישום ותיעוד של אחזקת העוברים ומשלוח שלהם.
4. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היו ו.ה. ו.ה.מ. מטופלות של נאשם, 1 ו.ה.ל.א. מטופלת של נאשם (2 להלן באישום זה: "המטופלות"). "המטופלות נזקקו לתרומת ביציות, ונאשמים 1 ו 2 - ייבאו עבורן ביציות מופרות ממרפאת BIRTH
5. המטופלות אינן במעמד פליטות והן בעלות ביטוח רפואי.
6. במהלך שנת 2023. ובתחילת שנת, 2024 בשלוש הזדמנויות שונות, ביצעו נאשמים 1 ו 2 - החזרת ביציות מופרות לרחמה של ו.ה. ו.ה.מ. ובהזדמנות נוספת, ביצע נאשם 1 החזרת עוברים לרחמה. שתיים מההחזרות הללו בוצעו לאחר שמשרד הבריאות ביטל את האישור ליבוא ביציות ממרפאת BIRTH ללא ידיעתה של ו.ה.
7. במהלך שנת 2023 ובתחילת שנת, 2024 במספר הזדמנויות, ביצע נאשם 1 החזרת ביציות מופרות לרחמה של ו.ה.מ. שתיים מההחזרות בוצעות לאחר שמשרד הבריאות ביטל את האישור ליבוא ביציות ממרפאת BIRTH, ללא ידיעתה של ו.ה.מ.

8. במהלך שנת 2023 ובתחילת שנת 2024, במספר הזדמנויות, ביצע נאשם 2 החזרת ביציות מופרות לרחמה של ה.ל.א. אחת ההחזרות בוצעות לאחר שמשרד הבריאות ביטל את האישור ליבוא ביציות ממרפאת BIRTH וזאת ללא ידיעתה של ה.ל.א.

9. ביום 31/3/24 התקיימה ביקורת של משרד הבריאות במרפאת לב) להלן :
"הביקורת" ונמצאו בה מכלים ובתוכם זרע ועוברים שהוחזקו בתנאים שאינם תקינים, בחדר פתוח ונגיש לבאי המרפאה, ללא רישום ותיעוד של אחזקת העוברים ומשלוח שלהם.

10. בעקבות הביקורת, ובעקבות חשד כי במרפאה מבוצע הליך של החזרת ביציות מופרות ללא היתר, הורתה רופאת המחוז ביום 31/3/24 על סגירה מיידית של מרפאת לב ונקבע לנאשמים 1 ו 2 -שימוע בפניה. במסגרת השימוע, ביום 30/4/24, הגישו נאשמים 1 ו 2, -באמצעות באי כוחם, טיעונים בכתב נגד צו הסגירה במסגרתם אישרו כי במרפאה בוצעו בעבר מספר החזרות של עוברים, אך טענו **בכזב** כי אלו לא נעשו במסגרת הפריה חוץ גופית. כמו כן, טענו **בכזב** כי בוצעו החזרות למטופלות שהיו במעמד של פליטות וללא ביטוח רפואי, וכל זאת במטרה להביא לביטול צו הסגירה.
11. במעשים המפורטים לעיל, ביצעו נאשמים 1 ו 2 -השתלת ביציות שלא במחלקה מוכרת, החזיקו חומר ביולוגי ללא רישיון וניסו לקבל במרמה את פתיחת המרפאה.

ב. הוראות החיקוק המיוחדות לנאשמים:

1. השתלת ביצית שלא במחלקה מוכרת – עבירה על סעיף(2 א) ביחד עם סעיף 2 א לתקנות בריאות העם(הפריה חוץ גופית), תשמ"ז, 1987 -ביחד עם סעיף 71 לפקודת בריאות העם מס 40 'לש. 1940

2. ניהול מעבדה ללא רישיון – עבירה על סעיף 2 לתקנות בריאות העם בריאות העם (מעבדות רפואיות), תשל"ז, 1977 - ביחד עם סעיף 71 לפקודת בריאות העם מס 40 ' לש. 1940

3. ניסיון לקבל דבר במרמה – עבירה על סעיף 415 ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין—

טיעוני הצדדים לעניין המלצת הוועדה לנקיטת האמצעים המשמעותיים האמורים בסעיף 44א(א) לפקודה – התליית רישיון או הגבלת תחומי עיסוק:

עיקרי טיעוניו של בכ' המבקש:

הבקשה לפי סעיף 44א לפקודת הרופאים מיום 23.2.25 וכתב האישום מדברים בעד עצמם. מכתב האישום עולות טענות מאוד מאוד חמורות. מבדיל בין ד"ר בידר לבין ד"ר XXXXX. בשלב זה מבקש התליית רישיון לגבי שניהם. לנוכח כתב האישום החמור מבקש מהוועדה להמליץ על התלייה גורפת ולא הגבלות עיסוק. שני הנאשמים ניהלו מרפאה להפריה חוץ גופית ללא רישיון. מרפאה כזו חייבת להיות בפקוח וברישוי. מפנה לכתב האישום לעניין החזקת עוברים בתנאים שאינם תקינים. לא מצאנו תקדימים שרופא ביודעין יחזיר עוברים לאישה במרפאה לא מורשית כדין. הטענות כלפי ד"ר בידר כפי שעולות מכתב האישום הן חמורות. מדובר בהפצת מחלת המופיליה במזיד. אני לא כופר בכך שעומדת חזקת החפות לרופאים. אנחנו לא בדיון על העונש הסופי אלא מה עושים בינתיים. לא מצאתי כתב אישום חמור כל כך כנגד רופא שביודעין על פי הנטען החזיר עוברים כשהוא יודע שהם נשאי המופיליה. נטען שהוא בכוונה סרב לגלות את זה, נמנע מלגלות, התבקש וסירב. מפנה לדבריו של ד"ר בידר שם טען שעיין בדו"ח הגנטי על אף שבאותה עת הדו"ח כלל לא הגיע למרפאה, וטען כי הבדיקות הגנטיות של תורמת 119 תקינות. מגיש את דו"ח הביקורת של משרד הבריאות שסומן ת/1. ואת צו סגירת המרפאה של הרופאים שסומן ת/2. כמו כן הוגשה החלטה להסרת צו הסגירה שסומן נ/1. נתנו לרופאים להמשיך לעבוד תחת מגבלות רבות. הפרקליטות והמשטרה לא הביאו בפני בית המשפט דיון האם ראוי להתלות לחלוטין את הרישיון או לא.

הוועדה צריכה לשקול שקולים כמו אמון הציבור במערכת. איך יגיבו מטופלים כשהם שומעים שרופא החזיר עוברים במרפאה שלו בלי רישיון, גרם לבן אדם ביודעין לשאת מחלת המופיליה.

לגבי טענה כי רופאים שנטען כלפיהם כי אנסו מטופלת – עדיין הוטלו עליהם הגבלות ולא התלייה, אלה החלטות מהעבר. במצבים כאלה כיום מתלים רישיון.

בכ' המבקש מפנה לפסק דין בעניינו של ד"ר גיא רופא. נטען כלפיו שהוא אנס מטופלת. הוועדה המליצה על הגבלה. המנהל התלה את הרישיון. (החלטה מיום 7.11.24). אונס זה לא טיפול רפואי. להחזיר עובר לרחם של אישה זה קשור למקצוע הרפואה.

בכ' המבקש מפנה להחלטה בעניינו של פרופ' מנחם אלקלעי אשר נאשם בתשעה מקרים שונים בהם ניצל את תפקידו, כאשר במהלך ביצוע בדיקה גניקולוגית החדיר את אצבעותיו לנרתיקן של המתלוננות ובמקביל עיסה את הדגדגן שלהן. הוועדה התלתה את רישיונו ל-6 חודשים.

בכ' המבקש מפנה להחלטה בעניין ד"ר ארי לוי. שם הוגש נגדו כתב אישום שהכיל ארבעה אישומים שעניינם עבירות מין שביצע בארבעה מתלוננות שונות, בהן שתי מטופלות קטינות, מטופלת בגירה ואמו של מטופל קטין. הוועדה המליצה על התליית רישיונו ל 6 חודשים.

מקרה בו נדונו רופאים בלקיחת שוחד בשל מתן אישורים לקבלת קנביס. לא היו טענות לנזק קונקרטי, אף אחד לא ניזוק. בהסכמת התביעה, בדעת המיעוט, הוטלו מגבלות חמורות על הרופאים. דעת הרוב הייתה להתליה. המקרה שלפנינו שונה מהמקרה הזה. כאן הוא חמור בעשרות מונים מאותו תיק שוחד.

בתיק, שלא לפרסום, 1.2.24 הוגש כתב אישום בעבירות מין נגד רופא. שם הוגבל רישיונו עקב נסיבות מיוחדות. שם הוגש חומר החקירה לוועדה על ידי הנאשם ביוזמתו ולפי בקשתו.

בכ' המבקש חוזר על בקשתו להתליית רישיון הרופאים. ומתנגד בתוקף לבקשת ההגנה להרחבת ההגבלה שהוטלה ע"י בית המשפט על הרופאים. למצער, אם בכל זאת הוועדה תטיל הגבלה על הרופאים, מבקש שההגבלה תחול גם על פעילותו של ד"ר בידר בעמותות שהגישה ההגנה לוועדה.

עיקרי הטיעון של בכ' המשיב בעניינו של ד"ר בידר:

אכן הוגש כתב אישום נגד ד"ר בידר, אבל עומדת לו חזקת החפות. המטרה בשלב זה היא לא מטרה עונשית, אלא מטרה מניעתית. הוועדה מתבקשת לאזן בין הצורך להגן על שלום הציבור לבין שמירה על חופש העיסוק של הרופא, על כבוד האדם, למנוע ממנו נזק לאור העובדה שעומדת לו חזקת החפות. הפסיקה קובעת שצריך לבדוק אם יש דרך חלופית שפגיעתה פחותה, שהיא לא התליית רישיון. איזון בין הסכנה או הפגיעה האפשרית בשלום הציבור, מצד שני הפגיעה האפשרית ברופא, בחופש העיסוק שלו ובכבודו. ברגע שנשללת האפשרות שלו לעבוד במקצועו, זו פגיעה בחופש העיסוק שהיא ערך מוגן לפי חוק יסוד כבוד האדם וחירותו.

קיימת עתה כלפי ד"ר בידר הגבלה שהוטלה ע"י בית המשפט לפיה מותר לו להמשיך לעסוק כרופא נשים. הוא לא עוסק בהבאת ביציות או בכל נושא של ייבוא ביציות, לא בטיפולי IVF, לא בטיפולי הפריה חוץ גופית. התנאים האלה יימשכו עד תום ההליך הפלילי. בדיון שעתיד להתקיים יבקשו להקל במגבלות אלה. נבקש שהוא יוכל להמשיך לעבוד כרופא נשים, לעסוק בתחום הפריה וגם לעסוק בטיפולי IVF רגילים שהם לא כרוכים בתרומת ביציות. בכל הנוגע לתרומת ביציות והבאת ביציות מחו"ל לארץ הוא לא יעסוק. בכך מונעים כל סיכון אפשרי או פגיעה אפשרית לשלום הציבור.

המעשים שמיוחסים בכתב האישום הם נטועים בעובדות מאוד ספציפיות שקשורות כולן בנושא תרומת ביציות, דבר שלא יכול לחזור על עצמו עקב המגבלות שיחולו. ולכן האפשרות לפגיעה בשלום הציבור לא קיימת בנסיבות אלה. הדיון בבית המשפט יימשך כשנתיים. התלייה רישיון היא בעצם להטיל עליו כיום עונש סופי.

לעניין השיקול של האיזון בין הסכנה לפגיעה בציבור לבין הסכנה אמון הציבור :

יש מחלוקת בפסיקה. היו שופטים שחשבו שהשיקול הזה הוא לא רלוונטי ולא לגיטימי בשלב זה. היו שופטים שכן אפשרו לקחת את זה בחשבון.

מפנה להחלטה בעניין ד"ר יהודה ברוך : פסיכיאטר במקצועו. הוגש נגדו כתב אישום בגין קיום יחסי מין בין מטפל נפשי למטופל. לדבריו של השופט גונטובניק. שם בסעיף 19 "כשלעצמי אניני סבור שקיימת הבחנה כה חדה וברורה...מכל מקום גם אם השיקול הוא רלוונטי הרי שמשקלו של שיקול זה בטרם הרשעה משמעתית או פלילית הוא נמוך משמעותית מזה שלאחר הרשעה משמעתית או פלילית. מכאן שמשקלו של השיקול האמור הוא גבוה יותר במסגרת סעיף 41 בהשוואה לסעיף 44א". שם, בסעיף 22 נאמר "שעה שקיימת דרך מידתית יותר לשמור על האינטרס הציבורי תוך פגיעה פחותה בחופש העיסוק של הרופא, שעדיין עומדת לו חזקת החפות, חובה לאמצה". נפסק על הטלות מגבלות על עיסוקו של הרופא.

לטענת בכ' המשיב בכ' המבקש לא הצביע על סיכון או פגיעה אפשרית כלשהיא בשלום הציבור או בבריאות הציבור כתוצאה מהאמור בכתב האישום. אם אנחנו משווים למקרים אחרים שהיו בפני ועדות שונות, מקרים של עבירות מין שיוחסו לרופא במהלך הטיפול, עבירות שוחד, עבירות חמורות אחרות, גם באותם מקרים, במסגרת האיזון הנדרש, הוועדות או בתי המשפט בערעור, הטילו מגבלות עיסוק בלא מעט מקרים, יותר חמורים מהמקרה שלפנינו.

בכ' המשיב הציגה פרופוזיציה : גם אם אנחנו לא בודקים מה קרה פה מבחינה עובדתית וראייתית, גם על פני הדברים, עולה כאן לטעמינו לכל היותר רשלנות, שהיה מקום לדון בה במסגרת אולי של הליך תביעה אזרחית, לא במסגרת של משפט פלילי וכתב אישום פלילי. אכן מיוחסת עבירה שהיא עבירה חמורה העבירה של הפצת מחלה ביודעין וחבלה חמורה. שתיהן חבירות חמורות מבחינת המהות שלהן. אנחנו חושבים שגם על פני כתב האישום, העובדות שמתוארות בכתב האישום לא מקיימות את העבירות שמיוחסות בכתב האישום.

לעניין "הפרופוזיציה" הנטענת קבעה הוועדה כי לפנינו כתב אישום הכולל את העבירות שמיוחסות לעובדות שבו ואין בלתו. איננו יכולים לשנות את העובדות והעבירות שבו,

ולא לקבוע, כדעת בכ' המשיב, "שזו עבירה של רשלנות, ויותר ראוי שיידון בהליך אזרחי". על כך ענתה בכ' המשיב "אני מבינה ואני מקבלת". (ראה עמ' 45-46 בפרוטוקול מיום 26.5.2025). וכן לקביעת הוועדה בעניין הטענה ל - "דיוק" או "טעות" שבסעיפי כתב האישום - לא נוכל לדון בכך. על כך ענתה בכ' המשיב "מוסכם מוסכם" (ראה פרוטוקול הנ"ל בעמ' 51-50 וכן בעמ' 53-52). ראה גם קביעת הוועדה בעמ' 56 שורות 1-5 ובעמ' 58 שורות 19-7).

אכן דרשה כי הוצא צו סגירה נגד המרפאה (ת/2) בתאריך 31.3.2024, וכן הוצא מכתב בעניין סגירת המרפאה למנהלי יחידות ההפריה חוץ גופית (נ/2) בתאריך 2.4.2024 לאחר התחייבות הרופאים (נ/4). צו הסגירה (נ/1) הוסר בתאריך 20.6.2024.

לעניין הבקשה להסיר את ההגבלה על איסור הטיפול ב IVF טענה, הטיפול יעשה ביחידה מוכרת. מבחינת הסכנה לשלום הציבור כאן היא פחותה. בעניין זה הגישה טופסי הסכמה מדעת למטופלות של יחידות IVF (נ/3) שם ישנו תיאור ההליכים להפריה שצריכים לעבור. אני חושבת שהדבר מדבר בעדו בעניין היעדר הסיכונים המעטים או הסיכונים המעטים והמופחתים בהליך. בנסיבות החתימה על התחייבות הרופאים, בין השאר, שלא לעסוק בהחזרת עוברים, יבוא עוברים ועוד, כך שמבחינה סכנה אפשרית שיכולה לעלות כתוצאה מהמעשים, בנסיבות האלה אין סכנה.

לבחינת הסיטואציה שמצדיקה מגבלות עיסוק ולא התליית רישיון. המבחן הוא לא איזה עונש נכון להטיל, אלא האם נשקף מכתב האישום סיכון, ובאיזה צעדים ניתן לנקוט כדי למזער את הסיכון הזה. **נקבע בעניין ד"ר ריצ'רד שיפר** נגד מנכ"ל משרד הבריאות – שם, הרופא הואשם בעבירות של לקיחת שוחד, סחיטה באיומים, עושק וקבלת דבר במרמה. נאמר שם: כאשר בטרם הרשעה יש לנקוט בצעדים זמניים כדי לשמור על האינטרס הציבורי תוך בחינת כל האלטרנטיבות החלופיות האפשריות. נפסק שם שהוא רשאי לעסוק כרופא במגבלות האמורות.

בהחלטה בעניין **קאסם סמחאת** נקבע שחומרת העבירה כשלעצמה איננה עילה למעצר עד תום ההליכים. אם ניתן לאיין או להפחית את המסוכנות באמצעי שאיננו מעצר אלא אמצעי אחר ששיג את אותה מטרה, החוק מורה לנו לבחור באמצעי הפחות פוגעני.

מפנה להחלטה בעניין **ד"ר רוטנמר**, רופא שהואשם בביצוע מעשים מגונים בילדה בת 13. מנכ"ל משרד הבריאות החליט להתלות את הרישיון, בית המשפט המחוזי הפך את ההחלטה וקבע שיש להגביל את רישיון הרופא כך שיוכל להמשיך לעבוד בקופת חולים, ובהגבלות נוספות. עוד נקבע שהשיקול של מנכ"ל המשרד באשר לחומרת

המעשים והפגיעה הקשה באימון הציבור במקצוע הרפואה, הם שיקולים שאינם מן העניין, ואינם עולים בקנה אחד עם השלב שבו מצוי ההליך הפלילי, ומתעלמים מחזקת החפות.

מפנה להחלטה בעניין **ד"ר מיכאל שטטמן**. גניקולוג שהואשם בעבירות של אינוס במרמה כלפי 3 מטופלות וטענה של מעשים מגונים כלפי 2 מהן. הוועדה המליצה על הגבלות עיסוק, כך שיעסוק רק במסגרת עבודה עבור הביטוח הלאומי בתנאי שלו יבוא במגע עם מטופלות. מנכ"ל המשרד קיבל את ההמלצה. בערעור על ההחלטה קבע בית המשפט המחוזי שהוא יוכל לחזור לעבודה כגניקולוג תחת הגבלות נוספות.

מפנה להחלטה בתיק **פלוני 1.2.24** נאשם שביצע מעשה מגונה בחיילת, הוועדה המליצה על הגבלה עיסוק: בעת קבלת מטופלות תהא נוכחת אישה נוספת בחדר הבדיקה וכן שיעבוד רק במוסד ציבורי.

מפנה להחלטה בעניינו של **ד"ר שכטר** שהואשם ב 3 אישומים בעבירות של אינוס במרמה ומעשים מגונים. מנכ"ל משרד הבריאות קיבל את המלצת הוועדה להגביל את עיסוקו של הרופא, לרופא נשים בלבד בתנאי שבכל מהלך הטיפול יהיה נוכח רופא או אחות.

מפנה להחלטה בעניין **ד"ר נטליה כץ ואח'** לעניין עבירות השוחד שהואשמו בהם אותם רופאים, שלדעת בכ' המבקש, הן חמורות פחות מהמקרה שבפנינו. סוברת בכ' המשיב כי זו עבירה חמורה ביותר. זה לא סתם שוחד. זה שוחד של רופאים מאשרים קנביס באלפי מקרים בסכומים של מיליוני שקלים. המשנה למנכ"ל אימץ את דעת המיעוט להגבלת עיסוקם של הרופאים כמפורט שם.

מפנה להחלטה בעניין **ד"ר קאסם סמחת**, שם בסעיף 5 לעניין השיקולים להחלטה: "מצד אחד השמירה על האינטרס של הציבור שלא יוטעה ויזקק לשירותיהם של רופא או עורך-דין שאינם ראויים לטפל בענייני המשפטיים ובטיפוליו הרפואיים, ומצד שני השמירה על זכות הפרט שלא לפגוע בו ולהסב לו נזק, שלעיתים בלתי הפיך, בטרם נתברר דינו והוא בחזקת חף מפשע".

לעניין איזון בין השיקולים המנוגדים ראה גם החלטה בעניינו של הרופא ד"ר אדז'רסקי.

בקשת בכ' המשיב:

לקבוע הגבלות עיסוק שכוללות מניעה ואיסור לעסוק בכל היבט של תרומת ביציות ויבוא ביציות מחו"ל. יוכל להמשיך לעבוד כרופא נשים, גניקולוג, יוכל לעבוד בתחום

הפריון ולעסוק גם בטיפולי הפרייה חוץ גופית, טיפולי IVF. אין מניעה, אם הוועדה תמצא לנכון להטיל מגבלות נוספות, כמו להודיע על כתב האישום למנהלי מחלקות בבתי החולים וכן לידע את המטופלות בכתב האישום.

לתמיכה בבקשה הגישה בכ' המשיב מספר מוצגים : נ/5 מכתבו של פרופ' דוד איסקוב מנהל היחידה להפריה חוץ גופית : הוא ער לכתב האישום, מוכן ורוצה להעסיק את המשיב במחלקה שלו. נ/6 מכתב ממטופלות : מודעות לכתב האישום. מעוניינות להיות מטופלות של המשיב. נ/7 מכתבו של ד"ר משיח : מתאר את ההיכרות שלו עם המשיב, את היכולות שלו וההערכה שלו כלפיו. נ/8 מכתבי תודה של מטופלות. נ/9 מכתב מאת עירית אורן מייסדת עמותת "אור למשפחות" : שם מתארת את עזרתו הרבה של המשיב למשפחות שהביאו לעולם תינוקות גם בהליכי תרומת ביציות, ללא בקשת תשלום. נ/9 מכתבו של הרב שלזינגר יושב ראש עמותת "פרי חיים" : בו מציין את הסיוע הרב שנתן המשיב למטופלים מעוטי יכולת בטיפולי תרומת ביציות במחיר מוזל, וללא תמורה. נ/11 מכתב של מטופלת, עקב קשיים כספיים טיפל בה ללא עלות .

בכ' המשיב תיארה את חיו ופועלו של המשיב : בן 75 עלה בגיל צעיר מרוסיה נשוי אב לשלושה ילדים. ניהל קריירה קלינית ואקדמאית ארוכה ומרשימה. עשרות שנים שהוא מטפל בנשים ומיילד בבתי חולים. רופא פריון בהליכי הפריה חוץ גופית ובהליכי תרומת ביציות. רופא למעלה מ-40 שנה. בכל השנים לא דבק בו רבב. מוערך ע"י קולגות ומטופלות. שירת בשירות מילואים ארוך כרופא קרבי. השתתף במלחמת שלום הגליל. בכל שנה שירת 45 יום במילואים. XXXXXXXX חולה במחלה גנטית נדירה ונדרשת תמיכה משמעותית מאוד בגילו והוא מלווה אותו בצמוד ולוקח אותו לטיפולים , דבר הכרוך בהוצאות כלכליות גבוהות. התליית רישיון משמעותה בעצם סיום הקריירה הרפואית שלו בשלב זה. בנסיבות אלה חשיבות יתרה לכך שיתאפשר לו, ולו באופן מוגבל לעסוק במקצוע, לשמור על כבודו ויכולתו המקצועית להמשיך לעזור ולסייע למטופלות.

המלצת הוועדה בעניינו של משיב 1 ד"ר דוד בידר :

נגד ד"ר בידר להלן : " משיב 1 " הוגש כתב אישום שכלל שני סעיפי אישום . תיאור העובדות כתב האישום פורטו לעיל.

אישום ראשון : בקליפת אגוז : מטופלות שברחמן הוחזרו עוברים שמקורם בביציות של נשאים מחלת המופיליה שלא בידיעתן וללא הסכמתן ומבלי שהמשיב ידע או העלים מהן מידע זה. כתוצאה נולדו תינוקות נשאי המחלה או הומתו.

במעשיו אלה, כאמור בכתב האישום, עשה המשיב מעשה העלול להפיץ מחלה שיש בה סכנת נפשות במזיד. במעשים המפורטים בכתב האישום קיבל המשיב במרמה את הסכמתה של מטופלת א.א לקבל עוברים מתורמת 119 (נשאית מחלת המופיליה), וגרם למטופלת י.ז חבלה חמורה. כמו כן נתן טיפול רפואי ל א.א ו ל י.ז בדרך רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם. במעשיו, ניסה נאשם 1 לקבל במרמה ההכרה של משרד הבריאות במרפאה BIRTH ליבוא עוברים לארץ וכן שיבש את החקירה הפלילית נגדו. סעיפי האישום: חבלה חמורה; מעשה פזיזות ורשלנות; קבלת דבר במרמה; ניסיון לקבל במרמה; שיבוש מהלכי משפט.

אישום שני: בקליפת אגוז: החזיק במרפאה עוברים ללא רישיון בתנאים שאינם תקינים. החזרת ביציות מופרות למטופלות לאחר שבוטל הרישיון ליבוא ביציות ע"י משרד הבריאות.

במעשיו, המפורטים בכתב האישום, ביצע השתלות ביציות שלא במחלקה מוכרת, החזיק חומר ביולוגי ללא רישיון וניסה לקבל במרמה את פתיחת המרפאה. סעיפי האישום: השתלת ביצית מופרית שלא במחלקה מוכרת; ניהול מעבדה ללא רישיון; ניסיון לקבל דבר במרמה.

הוועדה סבורה כי במעשיו ובמחדליו כמתואר לעיל דבק בהן קלון אתי ומוסרי חמורים. בעניין הקלון נפסק בעש"מ 4/81 שלמה אוהיון נ מדינת ישראל פד"י ל"ה(4): "הקלון אינו נמדד, כמובן, לפי עצם מהותו, עפ"י אמות מידה משפטיות, כי מדובר במונח השאוב מתחום המוסר, אשר אומץ לתוך מערכת הנורמות המשפטיות. כפי שכבר הוזכר לעיל, ביהמ"ש או ביה"ד הם הקובעים אם דבק במעשה או במחדל פגם מוסרי, העולה כדי קלון, ואשר לו צריכה להיות השלכה על המסקנות המשמעיות, אותן מסיקים כלפי מי שמתמש במשרה אשר עליו חלה הוראת החוק הספציפית המכוונת את הדין המשמעתי".

לגיבוש החלטתה עיינה הוועדה בטיעונים המלומדים של הצדדים, כשבכ' המבקש טוען להתלייה לתקופה של ששה חודשים, ואילו בכ' המשיב טוענת להגבלת העיסוק. (ראה בקשת בכ' המשיב לעיל). כמו כן עיינה הוועדה בפסקי דין שהגישו הצדדים, ובפסקי דין נוספים, אחרים.

לטענה בעניין חופש העיסוק וחזקת החפות:

בפסק הדין בעניין ד"ר לאוניד אדז'רסקי אומרת כבוד השופטת עדנה ארבל לעניין סעיף 44א לפקודה :

"מטרתו של סעיף זה הינה לתת מענה לשלב טרם הרשעתו של הרופא ולאחר הגשת כתב האישום נגדו. בשלב זה מתעורר הצורך לעיתים להתלות או להגביל את רישונו של הרופא מטעמים שבאינטרס הציבורי, זאת עוד בטרם ההרשעה בדין...בעניינים מעין אלה יש לבחון שני סוגי שיקולים מנוגדים ; האחד עניינו באינטרס הציבורי, ובהבטחת שלום הציבור מפני קבלת טיפול רפואי ע"י אדם שיתכן שאינו ראוי ליתן אותו, והשני עניינו באינטרס הפרט - הרופא - שהגבלת או התליית רישונו פוגעות בחופש העיסוק שלו ובחזקת החפות העומדת לו כל עוד לא הורשע. האיזון הוא תלוי בנסיבות המקרה, ונלקחים בחשבון שיקולים כגון חומרת העבירות ומהותן, הקשרן של העבירות לעבודתו הרפואית של הנאשם וקיומן של ראיות לכאורה, וזאת אל מול נסיבותיו האישיות של הרופא".

בפסק דין שיפר נ. מנכ"ל משרד הבריאות נאמר :

"כשמנהל עושה שימוש בסמכותו לפי סעיף 44א לפקודה עליו לעשות זאת תוך התחשבות בין שני ערכי יסוד בסיסיים : מחד – לשמור על טובת ואינטרס הציבור ובכלל זה בעניינינו, שלומו ובריאותו של ציבור המטופלים, ומאידך – חזקת החפות וחופש העיסוק של הפרט. כשקיימת התנגשות וסתירה בין שני ערכי יסוד אלו ולא ניתן ליישב ביניהם , יש להעדיף את האינטרס הציבורי גם במחיר הפגיעה ביחיד. אך כשניתן לשמור על הציבור, באמצעות אמצעי או פתרון פחות מזיק או פוגע בפרט (בטרם הורשע) יש חובה לבחון אפשרות כזו וככל שהיא קיימת היא זו שתועדף".

הוועדה שקלה את טענת חופש העיסוק וחזקת החפות העומדת לזכותו של המשיב. כאמור בפסיקה :

המשפט אינו מגן מלוא היקפו של חופש העיסוק. כנגד חופש העיסוק עומדים ערכים אחרים אשר גם עליהם מבקש המשפט להגן. החלטה בעניין ד"ר יקירביץ ע"א 4959/03 "קיימת במקרים מסוימים הסמכות לפגוע בחזקת החפות גם טרם הרשעה למשל מעצר או כמו בעניין התליית רישיון...וגו'.

בעניין זה ראה בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ. סיטבון : 17"על ביהמ"ש לשוות לנגד עיניו בין היתר את הפגיעה הקשה שיש באיסור העיסוק על הנאשם הנהנה מחזקת החפות ועל פרנסתו".

לעניין השיקול האינטרסים של שלום הציבור מול אינטרס הפרט. - הרופא, ראה גם

בעניינו של אליאס חורי נ. מנכ"ל משרד הבריאות. שם : "...בהפעלת הסמכות לפי סעיף (44א) לפקודה) יש ליתן את הדעת לאינטרס להבטיח את שלום הציבור מפני קבלת טיפול רפואי שיסכן אותו. מאידך, תוך איזון עם אינטרס הפרט בחופש העיסוק ועם חזקת החפות העומדת לו בטרם מוצן ההליכים בעניינו".

בעניין החלטות דומות ראה : סמחת נ. מנכ"ל משרד הבריאות. וכן בעניין רוטנר נ. מנכ"ל משרד הבריאות. וכן בעניין שיפר נ. מנכ"ל משרד הבריאות.

בבואנו להמליץ על האפשרות של התליית רישיון או הגבלת עיסוק, בנוסף על השיקול של שמירה על שלום הציבור ובריאותו, חזקת החפות וחופש העיסוק, לקחנו גם בחשבון את עיקרון אחדות הענישה.

מצאנו בפסיקה וגם בהחלטות הוועדות קיים שוני בהחלטות לגבי התליית רישיון או הגבלתו.

להלן סקירה תמציתית של פסקי דין בעניין זה :

מקרים הקשורים באישומים בעבירות מין :

עש"א 20724-11-12 ד"ר אלכסנדר רוטנר נ. המנהל הכללי – משרד הבריאות,

הנ"ל נאשם בביצוע מעשים מגונים בקטינה בת 13 – רישיון עיסוקו הוגבל ל 6 חודשים בתנאי הגבלה שנקבעו בהחלטה.

עש"א 26654-01-19 יהודה ברוך נ. המשנה למנכ"ל משרד הבריאות ואח'.

הנ"ל נאשם בקיום יחסי מין בין מטפל נפשי למטופל – רישיון עיסוקו הוגבל ל 6 חודשים בתנאי הגבלה שנקבעו בהחלטה.

עב"י 23249-03-19 שטטמן נ. משרד הבריאות.

הנ"ל נאשם בביצוע מעשים מיניים בשלוש מטופלות- רישיון עיסוקו הוגבל ל 6 חודשים בתנאי הגבלה שנקבעו בהחלטה.

תיק בד"מ 1/2/24 המנהל הכללי של משרד הבריאות נ. פלוני

הנ"ל נאשם במעשה מגונה במטופלת – רישיון עיסוקו הוגבל ל 6 חודשים בתנאי הגבלה שנקבעו בהחלטה.

החלטת ועדה מיום 7.8.2016 מנכ"ל משרד הבריאות נ. שכטר

הנ"ל נאשם בעבירה של אינוס במרמה ובמעשה מגונה במרמה בשלושה מטופלות – רישיון עיסוקו הוגבל ל 6 חודשים בתנאי הגבלה שנקבעו בהחלטה.

בד"מ 3/2.25 המשנה למנהל הכללי משרד הבריאות נ. לוי

הנ"ל נאשם בארבעה אישומים שעניינם עבירות מין שביצע בארבע מטופלות שונות, בהן שתי מטופלות קטינות – רישיונו הוטלה ל 6 חודשים.

בד"מ 4/8.24 המנהל הכללי משרד הבריאות נ. אלקלעי

הנ"ל נאשם בגין עבירות אינוס בתשעה מקרים, ועבירה של מעשה סדום במרמה – רישיון עיסוקו הוטלה ל 6 חודשים.

עב"י 43121-11-24 גיא רופא נ. המשנה למנהל הכללי משרד הבריאות

הנ"ל נאשם בעבירות של אינוס במרמה ומעשה מגונה במרמה – רישיון עיסוקו הוטלה ל 6 חודשים.

מקרים הקשורים בעבירות פליליות אחרות:

תיק בד"מ 6/7.24 המשנה למנהל הכללי נ. ד"ר נטליה ואח' (ארבעה רופאים)

הנאשמים הואשמו בעבירות של לקיחת שוחד, מרמה והפרת אמונים וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות – רישיון עיסוקו, של כל אחד מהרופאים, הוגבל ל 6 חודשים, בתנאים שנקבעו בהחלטה.

תיק בד"מ 1/8/24 המשנה למנכ"ל משרד הבריאות נ. סיידה

הרופא נמצא בחקירת המשטרה בקשר למעורבותו בהליך של שאיבת שומן שהסתיים בתרדמת של המטופלת – רישיון עיסוקו הוגבל בתנאים שנקבעו בהחלטה

ע"ו 4526-07-18 אילן הלוי נ. הוועדה לפי סעיף 44א ומנכ"ל משרד הבריאות

המערער ביצע לדות בית בניגוד לחוזר מנכ"ל וגרם לחשיפת היולדות, ופגיעה בבריאותן – רישיון עיסוקו הוגבל לשלושה חודשים בתנאים שנקבעו בהחלטה.

רע"א 1838/07 אדז'רסקי נ. מנכ"ל משרד הבריאות ואח'

הנ"ל נאשם בעבירות של הלבנת הון, הברחת טובין, קבלת דבר במרמה, פוזיות ורשלנות ועוד – רישיון עיסוקו הוטלה לששה חודשים.

עש"א 48439-11-14 שיפר נ. מנכ"ל משרד הבריאות

נגד הנ"ל הוגש כתב אישום בעבירות של לקיחת שוחד, סחיטה באיומים, עושק, קבלת דבר במרמה, והפרת אמונים – רישיון עיסוקו הוגבל ל 6 חודשים בתנאים שנקבעו בהחלטה.

הנה כי כן עולה מעיון בפסקי הדין הנ"ל, כי ישנם מקרים חמורים, רבים, בהם הואשמו רופאים בעבירות בתחום עבירות מין אשר נפסק בהן, בהתאם, הגבלת רישיון העיסוק לתקופה של 6 חודשים, בתנאים כאל ואחרים בהתאם לעיסוקו של הרופא. נמצאו מספר מקרים מועטים בהם הואשמו רופאים באותו תחום של עבירות מין שרישיונם הוטלה ל 6 חודשים. במקרים בהם הואשמו רופאים בעבירות פליליות בתחום טוהר מידות לרבות קבלת שוחד ומרמה, נפסק בהם בהתאם, הגבלת רישיון העיסוק ל 6 חודשים בתנאים כאלה ואחרים בהתאם לעיסוקו של הרופא. במקרה אחד הוטלה רישיונו של הרופא.

לפנינו מיקרה ייחודי, תקדימי בחומרתו, במהותו ובאופיו. בנושא של הפריית ביציות, ביחסים בין רופא ומטופל במסגרת טיפולי הפריה חוץ גופית. מעולם לא הוגש כתב אישום בנסיבות כאלה ייחודיות, תקדימיות, חריגות, כאשר מיוחסת למשיב עבירה חמורה בתכלית של מעשה העלול להפיץ מחלת המופיליה במזיד, במודע, והתוצאות החמורות שקרו מכך. מעשיו ומחדליו של המשיב כמתואר בכתב האישום נעשו מול שלושה מטופלות. העלמת מידע קריטי מבלי לידע את המטופלות כי יש חשש בנשיאות של המחלה שהעוברים עלולים לחלות בה, גרם להריון עם עובר נושא המחלה כשהמטופלת נאלצה לעבור הליך של לידת עובר שהומת. דרך הכזב בהתנהגותו ובמעשיו שזורה לאורכו של כתב האישום, הטעיית משרד הבריאות ושיבוש מהלכי המשפט, והעבירות הפליליות בהן הוא נאשם - כל אלה מציבים אתגר רציני ומורכב בשיקולי הוועדה בבואה להמליץ כיצד לנהוג ברישיון הרפואה של המשיב, כאמור בסעיף 44 לפקודה.

הוועדה, כאמור לעיל, שקולה ארוכות, בהתחשב במקרה הייחודי והתקדימי בחומרתו, במעשים ובמחדלים והמיוחסים למשיב, בעבירות החמורות בהן נאשם המשיב, המצביעים גם על פגיעה אתית מוסרית בהתנהגותו של המשיב. הוועדה שקלה גם את עניין חזקת החפות וחופש העיסוק מול האינטרס של שמירה על שלום הציבור וגם בהתחשב בהחלטות שבפסקי הדין וההחלטות של ועדות שהוזכרו בעניין זה לעיל.

הוועדה התרשמה רבות מדברי בכ' המשיב בעניין עברו הנקי של המשיב, מגילו המתקדם, מהקריירה הרפואית והאקדמאית, מומחיותו בהפריה חוץ גופית ובהליכי תרומת ביציות, מעברו הצבאי, התנדבותו לטפל במטופלות ללא תמורה ובהתנדבות, ממכתבי רופאים בשבחו, מכתבי תודה של מטופלות, וממכתבי עמותות על התנדבותו לסייע למטופלים.

הוועדה לקחה בשיקוליה גם את החלטת בית משפט השלום להטיל על המשיב צו איסור עיסוק בתחום ההפריה החוץ גופית בכלל ובתרומת ביציות בפרט הן בארץ והן בחו"ל וזאת עד להחלטה אחרת.

הוועדה, לאור האמור, בדעה שיש להעדיף את אינטרס שלום הציבור ובריאותו על פני חזקת החפות וחופש העיסוק של המשיב. יחד עם זאת הוועדה סבורה כי ניתן למצוא פתרון פחות מזיק מהתלייה, ברוח פסקי הדין והחלטות הוועדות לעיל ושמירה על עיקרון אחדות הענישה, כך שעדיין ישמר אינטרס שלום הציבור, ע"י כך שרישיון עיסוקו של המשיב יוגבל ל 6 חודשים ויוטלו עליו המגבלות הבאות:

1. יוכל לעסוק כרופא נשים, גינקולוג.
2. איסור לעסוק בתחום הפרייון הן בארץ והן בחו"ל.
3. איסור לעסוק בכל היבט של תרומות ביציות הן בארץ והן בחו"ל ויבוא ביציות מחו"ל.
4. איסור לעסוק בטיפול הפרייה חוץ גופית, טיפולי IVF הן בארץ והן בחו"ל.
5. יש להודיע על כתב האישום למנהלי בתי החולים בהם מתכוון המשיב לעבוד.
6. יש לידע מראש אודות כתב האישום מטופלות העתידות להגיע לטיפול במרפאה.
7. יש לידע מראש אודות כתב האישום עמותות שירצו להיעזר בטיפולו במטופלות.

לסיכום: הוועדה ממליצה בפני המשנה למנהל הכללי להגביל את רישיון עיסוקו של

המשיב לתקופה של ששה חודשים ולהטיל עליו את מגבלות עיסוק כאמור בסעיפים 1-7 לעיל.

בעניין נאשם 2, המשיב XXXXXX: בכ' של המשיב, עו"ד וינברג הודיעה לוועדה כדלקמן: "בעקבות שימוע שנערך למשיב בפרקליטות בקשר לאישום השני שבכתב האישום, הוחלט זה מכבר, למחוק מכתב האישום את עבירת הניסיון לקבלת דבר במרמה ולהותיר על כנו רק את העבירות הנוגעות לאחזקת עוברים במרפאה לא מורשית, עבירה על פי סעיף 2 לתקנות בריאות העם.

מאחר ומדובר בתיקון מהותי, עקרוני בכתב האישום, ואילו כתב הבקשה, מטעם בכ' המבקש מיום 23.2.2025 נשען על כתב אישום המייחס למשיב עבירה אחרת, ובעקבות כתב הבקשה זה הוצא לוועדה כתב מינוי מיום 25.5.2025 ע"י המשנה למנהל הכללי, לדון בבקשת בכ' המבקש כאמור, לאור זאת נמצא כי לוועדה אין מנדט לדון בבקשה עקב תיקון כתב האישום.

על מנת לרפא את ההליך, הוועדה מציעה להמתין עד לקבלת כתב האישום המתקן, להוציא בקשה חדשה, מותאמת וכן כתב מינוי חדש, מותאם. כזכור משיב 2 מצוי תחת צו, של בית משפט השלום, האוסר עליו לעסוק בייבוא ביציות באופן ישיר או עקיף, וזאת עד להחלטה אחרת.

ד"ר יוסף בר

יו"ר

פרופ' עידו בן עמי

חבר

יגאל חיות, עו"ד

נציג היועצת המשפטית לממשלה

